

[Finansministeren.]

ske vist vigtige, men det er noget, der har været fremme i den offentlige debat nu: dette med pengeinstitutterne, Vibe-Pedersens forslag osv., og det har man så sat op i et forslag til folketingsbeslutning.

Jeg har også sagt, at det forslag, Vibe-Pedersen er kommet med, er gennemdiskuteret allerede i 1967, og at jeg ikke vil gå ind for det. Om man nogen sinde kan komme til et edb-system så fuldent, at den slags kan køres ind i det, vil jeg ikke på forhånd afvise. Jeg tror nu ikke, det er den vej, vi skal. Jeg tror, at den vej, vi skal, er ikke at trækkes med så høje procenter i det løbende skatte-træk for ekstra indtægter, overarbejde osv., og det har jeg bedt Poul Dahlgaard-udvalget se på. Jeg håber, man kommer med noget, der kan løse det virkelige problem for folk, som er at slippe af med de høje marginals-katter i den løbende beskatning.

Med hensyn til kommunerne er jeg fuldstændig enig med hr. Lütken i, at vi skal tage helt afslappet på det, og det har jeg gjort hele tiden. Jeg mener, at jeg i den tid, jeg har haft med det at gøre, har haft et godt samarbejde med kommunerne.

Der er ganske sikkert ting, der kan rettes. Nu sagde hr. Jens Foged, at hr. Henning Rasmussen tegner et stort firma, et firma der er af vældig betydning inden for dette område. Jeg ved ikke, om det var firmaet Kommunedata, hr. Jens Foged tænkte på, for det er jo rigtigt, at dér er han formand. Jeg må sige, at da jeg læste artiklen i Jyllands-Posten, var jeg ikke sikker på, om det var Kommunernes Landsforenings formand, der udtalte sig, eller det var formanden for Kommunedata. Sandheden er jo den, at kommunerne til trods for, at staten har et meget stort edb-apparat i Datacentralen, som kommunerne selv er med i, har opbygget et parallelt apparat. Jeg kan ikke huske, hvem der sagde det, men korrekt er det, at kommunerne har opbygget et så stort edb-apparat, at de simpelt hen ikke kan udnytte det i dag.

Hr. Stetter var inde på, at man skulle lade en arbejdsgruppe se på hele det problem om overlappningen. Det har jeg også selv tænkt på, og det kan måske være noget positivt, der kommer ud af debatten her i dag, at vi beder et arbejdsudvalg om at se på alt det. Nok skal staten være under streng

kontrol fra folketingets side, og man kan ikke undlade at konstatere gang på gang, at det gælder ikke bare finansministeren, men også kildeskattedirektorat, skattedepartement osv. Vi har hele tiden øjnene hvilende på os, det skal vi også have, og der er adgang til kritik både her i salen og i folketingsudvalget. Derimod kan kommunerne frit sidde og beslutte, at de skal have det og det, at de skal køre det og det edb-apparat op, uden at nogen har hånd i hanke med det. Det kunne måske derfor være fornuftigt at sige: lad os nu undersøge, om der er en rimelig sammenhæng imellem det, der bliver opbygget hos kommunerne, og det der bliver opbygget hos staten.

Jeg vil meget nødig ind i en skarp debat med kommunerne om disse ting, og jeg tror heller ikke, folketinget kan være tjent med det. Vi har før kunnet finde ud af det på en rimelig og saglig måde, og det vil jeg fortsat stille efter i forhandlinger med kommunerne ud fra det synspunkt, hr. Stetter også gav udtryk for, nemlig at det, det drejer sig om, er at finde det mest hensigtsmæssige.

Det gælder ikke om nu at lave en hel masse ting og komme med flotte udtalelser, men om at give systemet en chance for at falde på plads, som hr. Stetter sagde. Det er jeg helt enig i.

Nu vil jeg godt sige lidt om dette med verdens bedste system. Systemet som sådant er godt — det viser sig, hver gang man tager det op til undersøgelse. Også den lille undersøgelse, hr. Stetter foretog i sin tale her, endte jo med, at hr. Stetter sagde: vi skal ikke forlade dette system. Vi er mange, der var betænkelige ved at forlade tabel-trækket og tage det, Arbejdsgiverforeningen ønskede i sin tid. Der er heller ingen tvivl om, at et tabeltræksystem kunne have friet os for mange af de vanskeligheder, der har været. Men vi fulgte Arbejdsgiverforeningen, og det synes jeg, Arbejdsgiverforeningen skal være opmærksom på. Sammenlignet med Tysklands, med Sveriges, med Englands systemer er vort i hvert fald mindst lige så godt. Englænderne forlader nu deres system. Svenskerne har udgivet en betænkning, der netop peger på en del af de ting, vi har i det danske system, som noget efterstræbelsesværdigt.

Hvorfor skal vi danske altid bøje os, se os om og sige, at det, de har i andre lande, er